

Hoe doet een boom dat
met z'n standvastige begin en z'n vertakkende voortgaan?
Is hij net zo bang om te kiezen als ik?
Zo bang dat hij de verkeerde keuze maakt
dat hij zijn takken alle kanten op
splitst en stuurt om
uit angst zoveel mogelijk
zijn wortels in de grond steekt lucht te strelen,
om zijn zoeken te bedwingen, zodat zijn liefde van hem gaat
opdat hij gevonden wordt zodra de wind hem heeft geraakt?
door wie hem zoekt, Is zijn reiken als het wuiven en
gewoon door in de weg te staan en het wensen van goede vaart
te hopen dat of verfijnen zijn gestolde
de wil zich daar bij aansluit? levenssappen zich
tot een hunkerend
welkomstgebaar
voor de liefde die weeromkomt?
Zal hij haar herkennen,
nu ik haar met volle teugen tot mij
heb genomen en, verwarmd met
mijn binnen,
in vlinderlichte vleugen
van mijn bovenlip laat stromen?
Nu ik zijn liefde naar hem
terugbreng,
beladen met dit besef:
"Ja, ik versta je nu:
ik ben jouw willen."